

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 24/24
17.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија мр Сретка Јанковића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Зорана Ђорђевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Александра Багаша као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА** због два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ и продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА адв. Жељане Милетић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр.303/22 од 29.09.2023.године, у седници већа одржаној дана 17.01.2024. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног АА адв. Жељане Милетић, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.303/22 од 29.09.2023.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.303/22 од 29.09.2023.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ и продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, па му је суд за два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од по 5 година, а за продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 7 година, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 9 година у коју му је урачунао време проведено у притвору по решењу судије за претходни

поступак Кпп бр.445/21 од 23.12.2021.године а који му се рачуна од 22.12.2021.године када је лишен слободе па надаље. Применом члана 7 став 1 и 2 у вези члана 3 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима одређује се да ће се према окривљеном АА после издржане казне затвора спровести следеће посебне мере: обавезно јављање надлежном органу полиције и управе за извршење кривичних санкција, забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и слично), обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места и обавезно обавештавање о путовању у иностранство које мере ће се спроводити најдуже 20 година после извршене казне затвора на коју је окривљени осуђен овом пресудом при чему је дужан да се у року од 3 дана од дана извршења наведене казне затвора лично јави надлежном поверенику. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП суд је ослободио окривљеног дужности плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одредио да исти падају на терет буџетских средстава суда. На основу одредбе члана 258 став 4 ЗКП оштећени ББ отац малолетних оштећених упућује се на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против означене пресуде жалбе су изјавили:

-Виши јавни тужилац у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да се побијана пресуда преиначи и окривљеном АА изрекне казне затвора у дужем временском трајању

-бранилац окривљеног АА, адв. Жељана Милетић због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да се побијана пресуда укине или преиначи и окривљени ослободи оптужбе за дела која му се стављају на терет, а уколико суд нађе да је окривљени одговоран за нека дела која му се стављају на терет, да му се казна ублажи.

Бранилац окривљеног АА, адв. Жељана Милетић доставила је и одговор на жалбу тужиоца у којем је предложила да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду доставио је поднесак Ктж бр.26/24 од 11.01.2024.године у којем је предложио да се жалба тужиоца усвоји као основана, побијана пресуда преиначи и окривљени осуди на јединствену казну затвора у дужем временском трајању а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе па је испитујући побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама нашао:

-жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да суд није објаснио на који начин је то окривљени врбовао оштећене у погледу извршења кривичног дела трговина

људима из члана 388 став 3 у вези става 1 Кривичног законика те да је у том делу првостепени суд прекорачио оптужбу а и да је остало нејасно на који начин је то окривљени врбовао оштећене које су према сопственим исказима се слободно кретале приликом прошења односно приликом прошења окривљени није био у њиховом присуству.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани будући да је првостепени суд управо на основу доказа које је извео на главном претресу извео оправдани закључак у погледу радњи које је окривљени предузео па и у погледу радњи за два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 Кривичног законика. Наиме првостепени суд је правилно закључио да је окривљени управо врбовао на просјачење и истовремено вршио експлоатацију рада оштећене малолетне ВВ и оштећене малолетне ГГ а што произлази управо из исказа оштећених које су у својим исказима навеле да их је окривљени недуго након њиховог доласка у ... почео да тера да просе и то на тај начин што је у почетку окривљени излазио да ради са њима односно показивао им како то да раде и где да би затим када је видео колико новца зарађују престао да ради са њима. Осим тога неосновани су и жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија уз истицање да је суд прекорачио оптужбу тако што је навео да је окривљени врбовао оштећене да се баве просјачењем иако је у оптужници окривљеном стављено на терет да је уместо врбовања како стоји у пресуди претио и приморавао оштећене што по налажењу Апелационог суда у Београду не представља повреду идентитета оптужбе имајући у виду да је првостепени суд само на основу доказа који су изведени на главном претресу уподобио чињенични опис радњи стању које је утврђено управо извођењем тих доказа при чему тим променама окривљеном није стављен већи степен криминалне активности.

Побијајући првостепену пресуду у погледу кривичног дела обљуба злоупотребом положаја бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да је неприхватљив и пристрасан исказ вештака Илијане Мажибраде која је у делу исказа износила наводе као да је већ утврђено да је окривљени извршио кривично дело обљубе иако у самом налазу изричито је наведено да се та чињеница вештачењем није могла утврдити те да је нејасно како је суд прихватио исказ сведока ДД иако је исти био недоследан те да не постоје докази да је окривљени извршио наведено кривично дело.

Међутим, овакви жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани будући да првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног у делу у ком је навео да са оштећеном ВВ никада није имао сексуалне односе односно да је никада није приморавао на секс објашњавајући да биолошки траг и семена течност пронађени на аналном делу гаћица које је носила оштећена ВВ потичу од тога што је њихова мајка често размењивала гардеробу и доњи веш са ћеркама а да је он имао сексуални однос са мајком ЋЋ која доњи веш је потом обукла ВВ и отишла код оца, будући да је исти исказ у супротности са наводима исказа малолетне оштећене ВВ писаним доказима посебно налазу и мишљењем НЦКФ, налазом и мишљењем комисије вештака др Савић Слободана и Илијане Мажибраде, који појединачно имају у својој вези несумњиво указују на то да је окривљени АА најпре раздевичио малолетну оштећену ВВ а потом са њом имао сексуалне односе све од неутврђеног дана 2019.године до 27.11.2021.године о чему се посебно изјашњао судски вештак Илијана Мажибрада. При том суд је приликом доношења одлуке имао у виду да је анализом

свих брисева на присуство семене течности иста утврђена само на брисевима изузетих са гаћица оштећене у аналном делу, а не и у гениталним брисевима и брисевима вагине малолетне оштећене и других делова тела оштећене, налазећи да су наведене чињенице без утицаја на другачију одлуку суда из разлога што су се судски вештаци Слободан Савић и Илијана Мажибрада на главном претресу детаљно изјашњавали на ове околности, те да је посебно Илијана Мажибрада у свом изјашњењу навела да имајући у виду континуитет и дужину трајања сексуалних односа малолетне оштећене са окривљеним, при чињеници да окривљени није стерилан, а да код малолетне оштећене није наступила нежељена трудноћа, судски вештак претпоставља да се ејакулација вршила не у вагини и анусу малолетне оштећене већ на спољашности из којих разлога је не чуди да семена течност није пронађена у вагини и анусу малолетне оштећене.

Имајући у виду да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено првостепени суд је правилно извао закључак у погледу кривице и правне квалификације правилно налазећи да се у радњама окривљеног стичу објективна и субјективна обележја два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 Кривичног законика и продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 3 у вези става 2 у вези члана 61 Кривичног законика због чега су супротни жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде Кривичног законика оцењени као неосновани.

Неосновани су и жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија због одлуке о кривичној санкцији будући да је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд правилно приликом избора врсте и висине кривичне санкције имао у виду све околности из члана 54 Кривичног законика које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног суд је ценио његово коректно држање пред судом док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност и то пресудом Трећег основаног суда у Београду К бр.471/19 од 28.06.2019.године због кривичног дела насиље у породици из члана 194 став 2 у вези става 1 КЗ. Имајући у виду све напред наведене како олакшавајуће тако и отежавајуће околности првостепени суд је правилно окривљеном утврдио за два кривична дела трговина људима из члана 388 став 3 у вези става 1 КЗ казне затвора у трајању од по 5 година а за продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 7 година па га је применом одредби члана 60 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од 9 година у коју се окривљеном сходно одредби члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 22.12.2021.године када је лишен слободе па надаље за шта је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и непротивречне разлоге који су у свему прихватљиви и за Апелациони суд у Београду.

Ценећи степен повреде заштићеног добра те степен кривице окривљеног и Апелациони суд у Београду налази да ће се управо овако изреченом јединственом казном затвора у трајању од 9 година у коју се окривљеном урачунава време које је провео у притвору у односу на окривљеног остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

При том по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд је правилном применом члана 7 став 1 и 2 у вези члана 3 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима одредио да ће се према окривљеном АА после издржане казне затвора провести мере наведене у изреци побијане пресуде за шта је у образложењу побијане пресуде првостепени суд дао јасне разлоге у свему прихватљиве и за овај суд.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 457 ЗКП.

Записничар
Александар Багаш, с.р.

Председник већа-судија
мр Сретко Јанковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић